

BENKOVICH FERENC A MEGYEI NAPILAPBAN, A KISALFÖLDEN ÍRT HITÉLETI CIKKEKET 2000-2003 KÖZÖTT:

- A tett és a szó házassága = Kisalföld, 2000. január 15. p.4
- Az új évezredben = Kisalföld, 2000. február 5. p.4.
- Vendég az asztal mellett = Kisalföld, 2000. február 26. p.4.
- Bocsánatot nyertek bűneid = Kisalföld, 2000. március 18. p.4.
- A jó pásztor az életét adta = Kisalföld, 2000. április 8. p.4.
- Az emmauszi út = Kisalföld, 2000. április 29. p.5.
- Nyári cursillók Győrben = Kisalföld, 2000. május 20. p.6.
- Mária lelki iskolája = Kisalföld, 2000. május 20. p.4.
- Pünkösdi gondolatok = Kisalföld, 2000. június 10. p.4.
- Ünnepek idején = Kisalföld, 2000. augusztus 12. p.4.
- Isten igen, egyház nem? = Kisalföld, 2000. július 1. p.4.
- Ifjak és vének szépsége = Kisalföld, 2000. július 22. p.4.
- A rózsafüzér királynéja = Kisalföld, 2000. október 14. p. 4.
- Veni, Sancte Spiritus = Kisalföld, 2000. szeptember 2. p. 4.
- Nagy a tét = Kisalföld, 2000. szeptember 23. p.4.
- Jöjjön el a Te országod! = Kisalföld, 2000. december 2. p.4.
- Szüntelenül örvendjete! = Kisalföld, 2000. december 16. p.4.
- Mindenszentek, halottak napja = Kisalföld, 2000. november 4. p.4.
- A könnyező Szűzanya = Kisalföld, 2001. március 17. p.4.
- Készség a hívásra = Kisalföld, 2001. február 3. p.4.
- A szeretet termő fái = Kisalföld, 2001. február 24. p.4.
- Hajnalhasadás = Kisalföld, 2001. január 13. p.4.
- Papi hivatásokért = Kisalföld, 2001. június 9. p.4.
- Jeruzsálemi zarándoklat = Kisalföld, 2001. június 30. p.4.
- Gyermeknapra = Kisalföld, 2001. május 10. p.4.
- Kereszt, feltámadás = Kisalföld, 2001. április 7. p.4.
- Jézus megjelenik = Kisalföld, 2001. április 28. p.4.
- A jobbik rész = Kisalföld, 2001. június 21. p.4.
- Idegenek és átutazók = Kisalföld, 2001. augusztus 18. p.4.
- Máriát dicsérjük = Kisalföld, 2001. szeptember 8. p.4.

HATSZÖG

Pünkösdi gondolatok

Benkovich Ferenc
pápai prélátus, Győr

*„Az ige teste lett és közöttünk lakott” (Jn. 1,14). „Küldetésünk ezem, hogy Jézus nekünk hozott örömhírtet e lehetőséggel is élve meg-
osszam az igazságot azokkal.”*

Mi maradt meg pünkösdi ünnepéből szekularizált, csupán az anyagiakra orientálódó világunkban? Ha közvélemény-kutatást végeznénk, sokan nem tudnának választ adni, hogy miért fontos ez a vasárnap számunkra – inkább a munkaszüneti napnak örülnek.

Az ószövetségi nép ekkor kapta meg a Sínai-hegy lábánál a törvényt, s a rabszolgasorból való szabadulást ünnepelte.

Szent Lukács Az apostolok cselekedeteiben jelzi, hogy ezen a húsvét utáni ötvenedik napon szállt le a Szentlélek az apostolokra, s ekkor született az egyház. Az apostolok megkapták a nyelvek adományát, s szinte megittasodva Isten igéjének örömetől bátran hirdették az Urat.

Milyen jó is volna, ha egyházunk a II. vatikáni zsinat után évtizedekkel, a 2000 éves jubileumkor engedné magát megérinteni a Szentlélek szellőjétől, mely a kezdeteket jellemezte. A Szentlélek munkálkodásának első gyümölcse az öröm. Ez az egyház első meghatározása, amikor a csodálatból elragadtatott emberek hallgatták az apostolokat.

A Szentlélek kiáradásának második hatása, hogy az őt befogadók az igazságot szeretnék megismertetni. Jézus maga mondta övéinek: „Amikor majd leszáll rátok az igazság Lelke, ő vezet benneteket a teljes igazságra.” Egyikünk sem ismeri tökéletesen az Istent. Csak fokozatosan nyílik meg értelmünk a Szentírás tanítására, ami a Szentlélek egyik pünkösdi ajándéka.

Az öröm, az igazság Lelke űz, hajt bennünket, hogy tanúságot tegyünk hitünkéről. Sokszor megkísért napjainkban a tanúságtétel hangoztatása, anélkül, hogy életünk tettei ezt igazolják. Jézus számtalanszor hangsúlyozta első és legfontosabb feladatunkat, hogy az igehirdetés által tegyünk tanúságot. Jézus nem szűnik meg a világ végeztéig a vádlottak padján állni. Az ő pere folytatódik. A Szentlélek pedig leszáll tanítványaira, akik vele maradnak, hogy tanúságot tegyenek életük kockáztatásával is az igazságról és felfedjék, ha kell, a hazugságot.

Ezt tették az apostolok is attól a pillanattól fogva, amikor megkapták a Szentlelket. Ha pünkösdi nagy ünnep, ez azért is van, mert a bátorság felmagasztalásának ünnepe – s ezzel együtt az igazságé... és az örömé.

HAT Szög

Benkovich Ferenc
plébános

Máriát dicsérjük!

Megszámlálhatatlan azoknak a Mária-ünnepeknek a száma, amelyeket a világegyház különböző pontjain megtartanak. A Boldogságos Szűznek 1357 ünnepét tartják számon az egyházban. Nagyjából helyi ünnepek ezek, Mária életének, szentségének és közbenjárásának ugyanazokat az eseményeit és gondolatait ünneplik. Így elmondhatjuk, hogy nincs nap, amelyen a földkerekségnek legalább négy-öt helyén ne tartanának fényes Mária-ünnepet. Természetes, hogy kegyelmeikkel és áldásukkal messze kimagaslanak azok az ünnepek, amelyek közvetlen kapcsolatban vannak a megváltás legszentebb titkaival, de ugyanolyan bensőséggel ünnepli meg az egyház a Szűzanya kisebb ünnepeit, amelyek életének más eseményeivel vannak szoros összefüggésben.

Szeptemberben köszöntjük Máriát születés- és névnapján. Mária születésének ünnepe szeptember 8-a, amelyet a magyar ünnepi naptár Kisasszony napjának nevez. Hazánk történetében is emlékeztet ez a nap, mert a szabadságharc után elásott Szent Koronát ezen a napon találták meg 1853-ban. Egyes tudósok szerint már az epheszoszi zsinat után, az V. században vannak bizonyítékaink arra, hogy Konstantinápolyban is megünnepték. Rómában a VII. századtól tartották meg ezt az ünnepet. A Boldogságos Szűz nevének ünnepét szeptember 12-én üli az egyház. Nem az a fontos, hogy a tudomány hogyan magyarázza ezt a szent nevet: a katolikus egyházban élő bizonyosság, hogy ebben a névben a szentség, anyaság és a kegyelem áldásai áradnak az ember felé. Már a XVI. század előtt ünnepelték Spanyolországban Mária nevének ünnepét, majd 1513-ban Róma is elfogadta és a Szentszék helybenhagyta. Mária dicsőségét lárták a századok. Az egyszerű és alázatos názareti Szűz megrendülten vette a mennyei küldetést, hogy az üdvösség munkájában fenséges és titokzatos szerepet szánt neki Isten öröktől fogva. Nincs benne semmi büszkeség, semmi elbizakodottság: azt hiszi, titokban tartja a mennyei kegyelmet. Felismeri szentségét *Erzsébet*, akihez látogatába megy. Enekkal és vallomással magasztalja a Szent Szűzet, aki a világ megváltóját fogja adni az egész emberiségnek. Még csak ifjú leány, de már isteni titkok hordozója.

Tisztelete megindul, gyökeret ver már akkor, mikor még benne, magában nem is válik egészen tudatossá küldetése. Könnyebben elhiszi, hogy tör járja át szívét, mint hogy dicsőséges lesz neve Izraelben és boldognak fogják mondani minden nemzetek. Nem kereste és nem akarta ezt a dicsőséget. Úgy zúdult rá a kegyelmek esője, mint tavasi zápor, és csodálatos virágokat fakasztott lelkében. Maga a csoda virágzott ki lelkében, mely aztán örök lakást vesz minden századok emberszíveiben. Amikor e kettős címen köszöntjük, ne csupán csodáljuk az ő kegyelmi szépségét, hanem anyai segítségével buzduljunk fel követésére.

A hit ereje = Kisalföld, 2001. október 6. p.4.
Mater et caput = Kisalföld, 2001. november 10. p.4.
Induljunk Krisztussal = Kisalföld, 2001. december 1. p.4.
Fából készült jászol = Kisalföld, 2001. december 22. p.4.
Hit és élet = Kisalföld, 2002. január 12. p.4.
Állhatatosság = Kisalföld, 2002. február 23. p.4.
Istengyermekség = Kisalföld, 2002. január 12. p.4.
A fény ünnepén = Kisalföld, 2002. február 2. p.4.
Útitársunk = Kisalföld, 2002. április 13. p.4.
A legáldottabb kéz = Kisalföld, 2002. május 4. p.4.
Kettős jubileum = Kisalföld, 2002. június 15. p.4.
Fehéren feketén = Kisalföld, 2002. július 20. p.4.
Jézus értünk nyúl = Kisalföld, 2002. augusztus 10. p.4.
Veni, Sancte Spiritus!= Kisalföld, 2002. augusztus 31. p.4.
Bátorság-áldozat = Kisalföld, 2002. október 5. p.4.
Kettős mérce = Kisalföld, 2002. szeptember 21. p.4.
Életerőnk = Kisalföld, 2002. november 2. p. 4.
Krisztus, a jó pásztor = Kisalföld, 2002. november 30. p.4.
„Ideje van a ...” = Kisalföld, 2003. március 1. p.4.
A két boldog = Kisalföld, 2003. március 29. p.4.
A megfeszített Isten = Kisalföld, 2003. április 12. p.4.
Isteni irgalmasság = Kisalföld, 2003. április 26. p.4.
A jó pásztor = Kisalföld, 2003. május 10. p.4.
Szeretetben = Kisalföld, 2003. május 31. p.4.
Fátyol = Kisalföld, 2003. június 21. p.4.
Küldetésünk = Kisalföld, 2003. július 12. p.4.
Igen a hitre = Kisalföld, 2003. augusztus 2. p.4.
Botrány és hűség = Kisalföld, 2003. augusztus 23. p.4.
Édesanyánk ünnepei = Kisalföld, 2003. szeptember 15. p.4.
Rózsafüzér hónapja = Kisalföld, 2003. október 4. p.4.
Mai Bartolomeusok = Kisalföld, 2003. október 25. p.4.
A szeretet ereje = Kisalföld, 2003. november 18. p.4.
Boldogságkeresés = Kisalföld, 2003. december 6. p.4.

HAT Szög

Benkovich Ferenc
plébános

A jó pásztor

A szó szoros értelmében csak egyetlen Pásztorról beszélhetünk, aki Jézus Krisztus. Senki sem helyettesítheti Őt, senki nem lehet az Ő képmása, rükre. Jézus nemcsak a történelemben volt jó Pásztor, amikor Palesztinát bejárva gyógyította, bátorította mindazokat, akikkel találkozott, vagy akik Őt felkeresték. Most is a mi Pásztorunk. Ő a szegletkő, akire minden épül, s az marad az idők végzetéig. „Én veletek maradok mindennap, a világ végéig” – mondta. Velünk van, mert a Pásztorunk. Ezt a hivatást senki el nem ragadhatja tőle, s mint az egyház pásztora helyettesíthetetlen. Jézus tehát az egyház egyetlen pásztora, ez azonban nem akadályozza annak, hogy rajta kívül legyenek pásztorok az egyházban. Feladatuk, hogy az egyház kisebb-nagyobb közösségeit élővé tegyék. A pap a plébániai közösségnek pásztora. A püspök pásztora az egyházmegyének. A pápa feladata a világegyház feletti őrökösés. Jelzi annak az embernek a felelősségét, amelyet egy közösség felett kaptak. A kifejezést tágabb értelemben is használhatjuk azokra a hívőkre, akik más fokon ugyan, de „pásztori” feladatot gyakorolnak azon személyek felett, akik őket körülveszik. A feladat akkor nevezhető pásztorinak, ha segítünk valakit, hogy jobban megismerje Krisztust és evangéliumát. Ilyen értelemben szólhatunk arról, hogy a szülők gyermekeiknek pásztorai. Az ő felelőségük, hogy keresztény módon neveljék őket. A tanítók, tanárok szintén pásztorai a rájuk bízottaknak. Azt is mondhatjuk, hogy bizonyos mértékig mindannyian valakinek a pásztorai vagyunk, akinek hirdethetjük az örömhírt. Gondoljunk vissza, gyermekkorunkban a falusi közösségeknek mekkora nevelő, segítő ereje volt!

A küldetés a pásztor jellemzője. Legfőbb jellemvonása, hogy ismerje és szeresse azokat a személyeket, akik számára küldetését kapra. Másik jellemzője, hogy legyen mindig kész adni, odaszentelni önmagát mindazokért, akikért felelős. Az evangélium beszél egy harmadik jellemvonásról is: gondja legyen minden olyan személyre, akik még távol élnek Krisztustól. A hiteles pásztornak egyetemes szíve van. Ez a három jellemvonás legtökéletesebben Jézusban van jelen. Egyetlen pásztor sem birtokolja őket úgy, mint Ő. Krisztusnak azonban szüksége van ránk, szolgálatunkra, akik talán sokszor teli vagyunk gyengeségekkel, korlátokkal, mint egykor tanítványai. Az Ő kegyelmi segítségével mi is részeseivé válhatunk saját helyünkön Isten szent művének.

Hitéleti statisztika

KERESZTELÉSI ANYAKÖNYV:

1987	92 fő
1988	202 fő
1989	247 fő
1990	334 fő
1991	338 fő
1992	275 fő
1993	200 fő
1994	228 fő
1995	155 fő
1996	147 fő
1997	127 fő
1998	118 fő
1999	131 fő
2000	131 fő
2001	154 fő
2002	114 fő
2003	146 fő
2004	113 fő

HALOTTI ANYAKÖNYV:

1987	42 fő
1988	139 fő
1989	225 fő
1990	242 fő
1991	273 fő
1992	364 fő
1993	367 fő
1994	393 fő
1995	372 fő
1996	374 fő
1997	362 fő
1998	384 fő
1999	374 fő
2000	317 fő
2001	172 fő
2002	187 fő
2003	194 fő
2004	189 fő

HÁZASULTAK ANYAKÖNYVE:

1987	19 pár
1988	66 pár
1989	69 pár
1990	99 pár
1991	81 pár
1992	63 pár
1993	55 pár
1994	60 pár
1995	30 pár
1996	44 pár
1997	25 pár
1998	33 pár
1999	35 pár
2000	35 pár
2001	32 pár
2002	36 pár
2003	33 pár
2004	22 pár

Templomi esküvő

Gyászmise az attemplomban

BÉRMÁLTAK ANYAKÖNYVE:

1987 15 fő	a szentség kiszolgáltatója: Benkovich Ferenc
1988 84 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pataky Kornél megyéspüspök
1989 59 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pataky Kornél
1990 311 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pataky Kornél
1991 167 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pápai Lajos megyéspüspök
1992 39 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pápai Lajos
1993 91 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Bóna László püspöki helynök
1994 84 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Hrotkó Géza pápai prelátus
1995 139 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Bóna László
1996 241 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Pápai Lajos
1997 239 fő	a szentség kiszolgáltatója: dr. Hrotkó Géza
1998. május 30. . . 79 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: dr. Bóna László
1998. május 30. . . 13 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Bóna László
1999. május 22. . . 89 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: Benkovich Ferenc
1999. május 22. . . 90 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Bóna László
2000. július 10. . . 104 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: dr. Hrotkó Géza 2000.
július 10. 92 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Hrotkó Géza
2001. június 2. . . . 81 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: dr. Bóna László
2001. június 2. . . 124 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Bóna László
2002. május 18. . . 71 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: dr. Simon József apátkanonok
2002. május 18. . . 86 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Simon József
2003. június 7. . . 106 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: dr. Simon József
2003. június 7. . . 93 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: dr. Simon József
2004. május 29. . . 74 fő	a szentség kiszolgáltatója a templomban: Vereczkey Tamás pápai prelátus
2004. május 29. . . 102 fő	a szentség kiszolgáltatója az iskolában: Vereczkey Tamás

Pataky Kornél megyéspüspök bérmál

ELSŐÁLDOZÓK

A szentség kiszolgáltatója: Benkovich Ferenc plébános

1988	május 21.	25 fő	2000	május 21. Apor:	84 fő
1989	május 13.	135 fő		június 3. templom:	32 fő
1990	június 2.	273 fő		június 4.	51 fő
1991	május 18.	268 fő	2001	május 20. Apor:	82 fő
1992	június 7.	247 fő		május 26. templom:	28 fő
1993	május 30.	235 fő		május 27. templom	83 fő
1994	május 22.	286 fő	2002	május 18. Apor:	87 fő
1995	június 4.	243 fő		május 11. templom:	16 fő
1996	május 25.	260 fő		május 26. templom	85 fő
1997	május 17.	188 fő	2003	április 27. Apor:	75 fő
1998	május 17. Apor	83 fő		május 24. templom:	37 fő
	május 23. templom	20 fő		június 1. templom	55 fő
	május 24. templom	85 fő	2004	április 18. Apor:	58 fő
1999	május 9. Apor	87 fő		május 22. templom:	24 fő
	május 15., 30. templom.	80 fő		június 6.	60 fő

Elsőáldozás 2001-ben